

Mindretallet (Casse og D. Christensen) kan ikke tiltræde Flertallets Forslag. At lade Kirkens regelmæssige Opvarmning være afhængig af, om der ydes tilstrækkelige frivillige Bidrag, vilde sikkert ikke sjældent have til Følge, at Opvarmning ikke kom til at finde Sted paa de af Flertallet angivne Dage og den heraf i Strid med Lovforslagets Diemed flydende Ulempe vilde navnlig stærkt søles af de Kirkesøgende, hvis Helbredstilstand eller Mangel paa Cønie til ved varm Paaklædning at modtaa Kuldens Indvirkning gjorde Opvarmningen vigtig. Mindretallet skjønner derhos ikke rettere end, at den af Flertallet foreslaaede Fremgangsmaade vilde i sin Anvendelse være forbunden med Videlstigheder og Vansteligheder, der gjøre den utilraabelig. Mindretallet erkjender imidlertid Onsteligheben af, at Udgifterne til Brændsel m. v. i Anledning af Kirkens Opvarmning paa de ovennævnte Dage saavidt muligt tilsoeibinges ved frivillige Bidrag, men finder det fornødent at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Tilvebringelsen af de nødvendige Bølsb, naar Udgifterne ikke kunne dækkes ved frivillige Tilskud. Man holder for, at det i saa Henseende kunde bestemmes, at By- eller Sogneraadet har at tilveiebringe det Manglende paa samme Maade som andre kommunale Udgifter, dog at Intet bliver at tilsvare af den, der oplyse, at de som Sognebaandsløjere, eller som Medlemmer af en Valgmeneighed, eller som ikke hørende til Folketirken, ikke benytte den paagjældende Kirke.

Naar der i en Kommune er flere Kirker, maatte Paaligning kun finde Sted paa det eller de Sogne, for hvilke vedkommende Kirke er bestemt. Kirkeværgeren, eller hvor en saadan ikke have, en anden af Kommunalbestyrelsen valgt Mand vilde have at indsamle de frivillige Bidrag, foranstalte Opvarmning og Kaffelovnenes Pasning samt aflægge aarligt offentligt Regnskab. Det anses fremdeles hensigtsmæssigt at bestemme, at der, naar Kirken ønskes opvarmet for at bruges til Gudstjeneste udenfor de ovenfor omtalte Dage eller til andre kirkelige Handlinger, bliver Betaling herfor at erlægges af den, der vil benytte Kirken, og dens Størelse at fastsættes af Kirkeværgeren eller den, der træder i hans Sted.

Udvalget finder, at der er tilstrækkelig Grund til i Lovforslagets § 6 at gjøre en Forandring, hvorved den Forpligtelse indskrænktes, som Paragrafen gaar ud paa at paalægges Tiendeeieren i Henseende til Deltagelse i Omkostningerne ved en mere selvstændig Barmeindretning. Man holder for, at Forpligtelsen bør begrændses saaledes, at han til Anskaffelsen og Vedligeholdelsen af den selvstændigere Barmeindretning ikke skal bidrage udover det Bølsb, som efter Kirkesynets Skøn vilde medgaa til at anskaffe og holde i brugbar Stand de til Kirkens Opvarmning fornødne Kaf-

felovne. Det Ovennævnte vil have til Følge, at Lovforslagets § 7 udgaar.

Flertallet tror at burde tilraade, at der optages en ny Bestemmelse, hvorefter de af denne Lov flydende Udgifter, hvor samtlige Tiendeydere tillige ere Tiendeeiere, udredes af Kommunens Kasse. Man erkjender, at der herved gjøres en Undtagelse saavel fra de hidtil gjældende som fra de i nærværende Lov indeholdte Negler om Tiendeeiernes Forpligtelse; men man finder, at Omstændighederne netop i dette Tilfælde kunne gjøre en Undtagelse berettiget og forebygge en i alt Fald tilsyneladende bespøiet Willie. Forsaavidt som denne Regel finder Anvendelse paa Betragtningerne ved Anbringelse af Kaffelovne, maatte man imidlertid skaffe Udvei for, at de Medlemmer i Kommunen, der ikke have sluttet sig til den paagjældende Kirke, kunne fritages for at deltage i Udgiften, og Flertallet har troet paa den nemmeste Maade at kunne ordne dette Forhold ved det Forslag, man har tilspøiet og derfor skal henvise til.

Som i det Foregaaende antydet, vil Udvalget tilraade i Lovforslaget at optage en ny Paragraf, hvorved Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til, naar Omstændighederne tale derfor, at indrømme Tiendeeieren Bølsb i Henseende til de ham efter Loven paahvilende Forpligtelser. En saadan Bemyndigelse forekommer os hensigtsmæssig med Hensyn til Forhold som de her omhandlede, i hvilke Billighed undertiden vilde i særdeles høi Grad kunne blive tilsidefat, naar de lovhemlede Fordringer ubetinget skulde fyldestgøres i deres fulde Omfang. Udvalget tilspøier, at det ved at tilraade en saadan Bemyndigelse for Ministeren gaar i det Spor, som Lov af 19de Febr. 1861 om Kirkesyn m. m. har anvist i dens §§ 18, 22 og 31.

Efter Udvalgets Formening vil det være rigtig at udvide Bestemmelsen i Lovforslagets § 9 saaledes, at Loven ikke skal gjælde for Færøerne eller for Hospitals- og Fængselskirker, hvorved fremhæves, at Loven af 19de Febr. 1861, til hvilken den foreslaaede Lov skulde knytte sig som Tillæg, ikke er bragt til Anvendelse for Færøerne.

Foruden de i det Foregaaende paaapegede Ændringsforslag skal Udvalget tillade sig at fremsætte nogle andre, vedkommende dels Tilspøielser af nogle yderligere Bestemmelser, dels enkelte Forandringer i Lovforslagets Forskrifter, men vi tør anse det unødvendigt her at indlade os paa en nærmere Begrundelse af dem, idet vi antage, at de Hensyn, der anbefale dem, frembyde sig af sig selv.

I Genhold til det Anførte foreslaas følgende Ændringer i Lovforslaget: